

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

100 Legibus sese subijcere ijsq[ue] parere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52641)

semen seditionis & inobedientiae) si sit inconsiderata, gignat. In pugna Leuctrica cum Lacedemoniorum multi fugissent, iisque legibus prout dare deberent, Ephori, reputantes ciuitatis desertam egere militibus, cupiebant eam non in ianam militibus remittere; simulque re leges. Deligunt igitur Agesilaum nouarum gum conditorem. Is prodiens in suggestione inquit, alias leges haudquam latentes, enim his, quas habetis, aut addituras sumus, aut detracturus, neq; quicquam omnium mutare. Sed mihi rectum videtur, ut leges, quae a die crastino robur habeant & authoritatem. Eo commento simul & praesenti ciuitatis necessitatibus consuluit, & periculorum mutandorum exemplum à Rep. exclusit, uno iohannem legibus abrogatis.

Plut.

SIGNVM C.

Legibus obtemperare.

LEGIBVS SE SVBIICERE,
q̄s q̄s parere.

1. **A** Egyptiorum Reges, nil agebant potestis affectibus, sed omnia iuxta legum dicta existimantes parendo legibus se beatos fore vni erga subditos iustitia, omnium benevolentia ad eum assediti sunt, ut non solum sacerdotes singulis Aegyptijs maior Regis, quam viro filiorum, aut aliorum Principum salutinem cura. *Diod. lib. 1.c.6.*
2. *Augustus Caesar filiam & neptem obpositam prostitutam in insulam relegavit.* (ad. 6, Ca-

et.) Cùm lata lege, qua iudicandi de adulterijs
forma statuebatur, apud eum adolescens perpe-
trati cum Julia filia adulterij accusaretur, indig-
nationis dolorisq; magnitudine compulsus, ma-
nu sua cedere adolescentem cœpit. Cumque is
contra exclamaret, violari ab Augusto legem,
quam de adulterijs sanxerat, repente eius ira cō-
cidit, adolescentemque dimisit: atque eo die p̄ræ
dolore cibo abstinuit, adeò grauite à se erratum
duxit, cum legem, quam condiderat, ipse violâ-
set. Nam quanquam legibus p̄ræset et quum ta-
men ducebat, non minus se quam alios legibus
parere. *Fulg. lib. 4. c. 1.*

*Vide de
Muneribus,
& de Ac-
ceptione
personarū.*

3. Carolus Magnus gladij capulo, cui insignia sua
insculpta erant, Edicta sua mandataque signabat:
euldem enim esse dicebat, & confirmare, & de-
fendere leges. *AEGIDIUS CORROZ ETUS DE DICTIS ME-
MORIIS.*

4. Charondas Thuriorum Legislator, cùm in a-
grum exiuisset gladio accinctus, propter latronū
incursiones, atque in regressu suo, conuocata
forte concione, tumultus excitari, misceriq; ple-
bem & agitari variè per facinorosos & sedicio-
uos viros audisset, immemor gladij ad latus pen-
datis, properat in concionem. At cùm lege à se
caum capitaleq; iudicatum esset, ne qua quis
causa in concionem cùm armis (armatus) pro-
diret, quidam ex amulsi repente inclamârunt:
Leges, quas condidisti, nobisq; composuisti, Cha-
ronda, primus p̄uaricari adortus es. Minime
hercle, inquit, quin sarciam, seu ratam faciā. Cō-
festimque stricto gladio sibimet, conspicientibus
omnibus, ingulum aperuit, (seipsum gladio in-
tremet,) cùm imprudentia quadam contra legē.

OO

à se

à se latam, gladio accinctus in concionem veni-
set. Diod. lib. 12. Val. lib. 6.c.5.

Iuuenal. Sat. 8.

*Respite quid moneant leges, quid Curiam
det.*

5. Quia Diocles Syracusis etiam legem tulen-
te cui cum armis in forum & concionem pro-
re liceret; & quadam die nuntiatum esset, deus
in agrum irrupisse, gladio accinctus, obuioperabat. Tum repente seditione & tumultu
forum excitato, conuersus imprudenter, vix
accinctus ense, procurrit in forum, ibique
quidam clamaret, quod leges ipse sua stran-
di atque antiquare coepisset, ad incusantem
uersus magna voce respondit, minimè terro
quin eas fanciam. Eo dicto, gladium stringens,
bimet per iugulum adegit. Diod. sic. lib. 11.

6. Agesilaus Rex cùm haberet apud se Xenop-
tem illum sapientem, eumque plurimi faci-
iussit ut filios suos accerseret Lacedæmonie, in-
cendos artem omnium pulcherrimam, impo-
re, & parere imperio. Athenis florebant omni-
liberalium disciplinarum genus; sed hanc
ris omnibus præstantiorem existimabat
melius disci, quam apud Lacedæmonios, unde
verbis disputabatur de bene administrando
sed ciuium moribus, honestissimæ rei exemplis
exprimebatur, (iuuenes insuebantur, non
indicans, eos non esse gerendo Magistratu-
neos, qui legibus ac Magistrarii nescirent
qui.

Nequaquam se sibi Principatum, sed tum illud
cum socijs & amicis Reip. gerere dicebat, signa-
cans ita demum, qui potitur imperio, veritate

timeque imperare, cùm & ipse paret imperio legum, & eorum, qui in Rep. Magistratu funguntur. *Plut.*

7. Cyrus dicebat neminem debere suscipere Principatum, nisi esset melior his, in quos susciperet imperium. Sensit hoc esse Principis munus, realijs prospiciat, & publicis commodis consulat. Id autem fieri nequaquam potest, nisi ab eo, qui sapientia, vigilantia, animi q̄, integritate c̄teris antecellit. *Idem.* Idem dicere solebat, Principem non debere inferiorem esse, intelligendo quæ opus sunt c̄teris; neque gerendo quæ tempus expostulat. *Idem, & Xenoph. in 7. Padi Cyti.* Tyrannorum est contemnere leges. Sic Tarquinus Superbus raro progrede solebat, ut ius dicceret, imò negotia publica & maioris momenti domi, pauca in foro tractabat; lites verò & controversias nō ex iure, sed suapte libidine dirimēbat. *Dion Halic. 4. Antiq. Rom. Caligula leges aperte proculcabat, & omnia sibi, & in omnes licere dicitabat. Suet. c. 29.* Sed rectè Plin. Paneg. Non est Princeps supra leges, sed leges supra. Hinc quod nos Rex in Iuda renuntiabatur, illicè ipsi vna cū regni insignibus, etiā liber legis tradebatur, ut hoc ritu commoneficeret, potentia sibi cōcredidam sapientia & pietate moderandam esse. *Deut. 17. 18. 2. Reg. 11. 12.*

M. Aurelius Imp. scribit ad vxorem: Leges, cùm iuga sunt, sub quibus mali arant; tum aliae, quibus boni volitant; & libero cælo fruuntur.

Antiochus 3. Asia Rex scripserat omnibus sui regni ciuitatibus, ut si quid per litteras iuberet fieri quod aduersaretur legibus, ne curarent, *Vide deinde quasi ipso nescio scriptum est. Princi- tūs.*

pes enim legum defensores, non oppugnatores esse debent. Plut. Fulg. lib. 6. c. 5.

Tamdiu vigent Resp. quamdiu leges in his
næ dominatum obtinent, & obseruantur. In
Sparta Timoris templum iuxta Ephororum
locatum tribunal fuit, vt ijs, qui legibus non
rerent, poenæ metus iniiceretur, (Alex. ab ac.
lib. 2. c. 4.) Et quia Lacedæmoni non tam de ip
bus fuerunt solliciti, quam de earundem obser
tia, Legatus Atheniensis, cum domum reuin
Sparta, interrogaretur à Senatu, quomodo Sparta
tani Remp. suam administrarent, funem, funeris
gladium secum in Curiam attulit, & ijs monachis,
in his positam esse salutem ciuitatis, habe
ges Spartanorum esse, dixit. Reges Lacedæmoni
rem delinquendi potestatem sibi, quam pri
tis hominibus relictam existimabant. Iun. in
pace.

Atheniensi in Rep. Democratis idcirco
gressus habuisse felices putatur: quia leges
religiosissimè obseruavit. (Pausan. m. Mel.
gum usus non in eo consistit, vt bene illæ am
fiant, sed vt his positis pareatur, & melius
non esse prorsus leges, quam legibus non
temperare. (Arist. 3. Pol. c. 8.) Hinc laudamus
Theodosius Imp. qui dignam vocem esse inge
tis dixit: Legibus obligatum esse profici.

Zaleucus Locrensum legislator sibi vnu
culum, alterum filio iussit erui, cum in statu
deprehensus esset, quod lex veroque orbanus
terum iuberet. Val. lib. 6. c. 5. Cie. 2. de leg. All.
2. var. Par enim est eum, qui leges facit, posse
iuste legibus obtemperare. Paul. lib. 4. sent.

Theod. & Valent. libere profitentur, de le

Vide Sig
num 93.

maiestatis reuerentia non deditnari, sibi cum priuatis ius esse commune. (*I. fin. C. Theod. de Appell.*) Et: Digna vox, inquiunt, maiestate regnantis legibus alligatum se Principem profiteri. (*I. digna, Cod. de leg.*) Dio Cals. vt & S. Ambr. opif. 32. ad *Valentin.* scribit: Quod præscripsisti alii, præscripsisti & tibi: leges enim Imperator fer, quas primùm ipse custodiat.

Manlius Torquatus suppicio filiū affectit, quòd contra imperium hostem depugnasset. (*Liu. lib. 3.*) Junius Brutus duos adolescentes filios proditionis conuictos, virgis cæsos, securi percuti iusfit. *Val. lib. 2.*

Cum Philippo II. Regi Catholico iudicium dictarum esset coram Parlamento Geldriæ, iniuste causa Rex cecidisset, atq; nullus esset, qui sententiam exequeretur, ipsem certos nominavit, qui sententiam ocyssimè exequerentur, nec queuit dum pars viætrix potiretur, qua de re disceptabatur. (*Guicciard. in descrip. Belg.*)

In Gallia ideo instituta sunt Parlamenta, vt omnes eius regni incolæ, potissimum nobiles, ius suum legitimis modis, etiam contra Reges persequantur. Et sæpe vsu venit, vt in rebus maximis momenti Rex causa cadat, & contra eum iudicetur, vt è multis accidit Carolo IX. Anno 1563. contra Clerum.

Archidamus Zeuxidami filius, roganti quinam essent Spartanæ ciuitatis Præfecti? Leges, inquit, & legitimū Magistratus, indicans supremam auctoritatem esse legibus deferendam, nec Magistratus fas esse quidquam {contra leges publicas tentare. (*Plut. in Lacon.*) At Solon percunctatus quo pacto salua esse posset Resp.? respondit:

Oo 3

Si

Si ciues Magistratui obedient, Magistratus sicut
legibus. (Stob. ser. 41.) Ut enim Magistratui leges
(aut Cic. 3. de leg.) ita populo praeiunt Magis-
tratus; vereque dici potest, Magistratum, legem
loquentem; legem autem, mutum Magis-
tratum.

Quæ ciuitates sine consensu sui Principis
sunt facere leges, viderint l ure consuli.

